464 6-5-4 1

Arm.	Pres.	C.	N
179.	I	3.	17.

La noya de la casa

Comedia en dos actes y en vers
acomodada á la escena catalana
per —

Acte primer

Barcelona

1877

R. 312956 Ms. 197/1

Personatjes.

=

La Marquesa del Pou.

Càndida.

Pepa.

Llorens

Un Carrabiner.

- L'acció en Barcelona, avuy-

~

Acte primer.

=

Aposento rica y elegantissimament moblat y decorat. Al fondo (centro) un llit ab pabelló las cortinas del cual están tiradas, de modo que, al alsarse, permetin veure en gran part l' interior. - Al fondo y á la dreta la porta principal, que dóna al estrado; portas laterals, á dreta y esquerra, en segon terme. La de la dreta conduheix al aposento de la Marquesa; la de l' esquerra á l' habitació de Pepa. A la dreta, y en primer terme, finestra que dexa veure part d' una gávia de cotorra ab aquest

animal dins d'ella. Prop de la finestra, taula menjador, ab lo menester per escriurer, y un confident al costat. A l'esquerra, primer terme, escalfa panxas ab rellotje molt visible. Prop d'ell, una cadira-balanci; tocador ó moble per pentinarse, ab pots de pomada, cosmétichs, ampolletas várias, caxeta de polvos, etc. y dos llibres ricament encuadernats. A dreta y esquerra, en tercer terme, un petit moble, tapissos ó portiers, rellotje, flors, candelabros ab espermas enceses.

=

Escena 1.

Pepa

=

(Vá sortint cautelosament del pabelló,
y ajusta bé 'ls cortinatjes, caminant
desprès de puntetas, y girantse sovint
fins arribar al primer terme. Una
pausa avans de comensar à parlar.)

Gracias á Deu, s'ha dormit!—
Quina xicota! Es pesada
com ella sola; exigent
com no n'hi pot haber d'altre.
Sembla impossible: tan gran
ja y tan molesta!... Ah tunanta!

(De cara al pabelló)

Si siguessis filla meva,
ja mudarias las trassas
avans de pochs dias!... Prou!
A las bonas ó á las malas,

jo t'asseguro que aviat
farias bona mudada
de geni!... Es clar; com qu'es rica
y marquesa y tindrà casas
al Enchancha y moltas flincas,
la sèva mamá li aguanta
tots els capritxos y vol
que l's hi aguantem més nosaltres.
Oh! sort té que la senyora
Marquesa es de bona pasta
pel servey, que sinó...

=

Escena 2.

Pepa - Marquesa.

=

Mar = Pepa!

(Surt de sa habitació ab elegant traje de ball, vestida, emperò ab sensillés y severitat. Dú l' abrich á un plech del bras y vá netejant los vidres dels lentes d' or que 's posa luego Camina també y parla ab precaució.)

Pe = Senyora Marquesa...

(Fent un moviment de sorpresa y dissimulant)

Mar = Encara no s' ha dormit ben bé?

Pe = Si, senyora; dorm... com un ángel (bufadó.) Mirila... Veu?

(Alsa un pany de cortina y 's descubreix á Cándida dormint.)

Mar = Pobrissona!.. Y qu' está guapa
arcis!... Es el mateix tipo
de la que 'l cel vá emportársem
fói molts anys... Per ço la estimo
tant, ab tóta la méva ánima.
Té 'l cabell negre com ella;
com ella es blanca de cara.

Pe = Oh! y tan bona y dócil!

Mar = Y yo?

Pe = Ara mateix ho pensaba.
(Nó he vist res més corregós.)

Mar = Dorm, filla meva adorada!
Cándida del cor meu, dorm!

(Ho diu enviantli un petó. Pepa
la imita enviantlin varios y
seguidament.)

Ditxosa ignocencia casta
que crida la dolsa son
y la pau del cel derrama!
Que may á las picardias
del mon jo 't vegi esposada! -
Pepa, tu ho sabs, perque tinch
ab tu absoluta confiansa....

Pe = Gracias!

(Inclinantse)

Mar = (Continuant)

Lo que més vull es
jamay en perill mirarla.
Procura que no l'hi vegi!

Pe = Si, senyorá: no faltaba
mes que jo!...

Ma = (Posantse l' brassalet.)

No has reparat
que avuy está molt més pálida?
Com es tan delicadeta!..
Ja ho sabs; es precis cuidarla
molt, molt!

Pe = Si, senyora, si

Mar = Fa tant de temps qu' á Cerdanya
no hem estat..

Pe = Ja ho sé.

Mar = Y haber
d' anar jo avuy, sense ganas,
á un ball!.. No puch prescindirne.
Si pogués, aqui m' quedaba;
no iria á perdre cap hora;
la vinda estaria á casa.—
Rés: que hi farem? Es un mon

exigent, y com que 's tracta
d'una senyora á qui dech
atencions tan senyaladas,
favors tan dignes d'estima...
No, no; no puch férhi falta.

=

Escena 3.

Ditas - Llorens.

=

(Fá moltas cortesias estremadas, lo
barret á la ma. Vá de rigorosa
librea. Anuncia desde 'l pas de
la porta.)

Llo = Ja té 'ls guarniments posats,
senyora Marquesa.

Mar = Eh? M' tractas

de: — Jo tinch els guarniments—

Llo = Vull di -l tronch y l... Jo, jo!

(Tos gutural.)

(Mala

peste de tos!) tronch y l cotxe.

Mar = Ah! ja entench.

Llo = Jo, jo, jo!

(Tos)

Pe = (Acostantse á Llorens y donantli un

pessich al bras.)

Baxa

la tos, que la senyoreta

no s' desperti, home!

(Llorens fá esforsos per reprimirse

la tos, mes sovint li escapa

sens voler.)

Mar = Que 't passa,
Llorens?
(Avant al mirall y acabant
de arreglarse.)

Llo = Las... bronquitis, senyora!
(Tocantse 'l coll.)
Li dono un miler de gracias
pel cuidado... Vosté sempre
ab els seus criats tan franca...
jo, jo!... tan....

(Se sent abaix de la finestra
una animada musica de ball,
tocant una part dels rigodons
de "La filla de Madama Angot"
ó d'altres rigodons que estiguin
en voga popular.)

Mar = (Girantse y en despit.)

Eh! Qu'es axó?

Pe = La musica de la sala
de ball que comensa avuy.

(Durant las subseguents observacions
de la Marquesa qu'está d'esquena
dels criats, aquestos marcan ab
moviments de cap lo compás de
la musica seguintla ab cert garbo.)

Mar = Tens rahó. No recordaba
qu'avuy torna á haverhi ball!
Vaya unas nits que 'ns preparan!
Justament aqui al devant
ha hagut de veni á situarse
aqueix ball públich!.. Oh, no!
Si axó dura, á un'altra casa

ens traslodem, per més que
me dolga aquesta morada
dexar, després de tan temps
d'habitarhi. - Llorens, tanca
que passa un aire molt fret!

(Al girarse la Marquesa, donant l'orde y senyalant la finestra Llorens y Pepa 's paran instantaneament. La música vá sentintse molt apagada fins á terminar.)

Llo = (Tos.)
Ejem!.. Anaba á ferho ara.

Pe = Ay! m'habia descuydat
d'entrar la cotorra... Mosca!

(Ho diu trayent de la finestra la gavia y entregantla á Llorens que la coloca á l'esquerra sobre un moble. Pepa 's posa á cusir.)

Lolo = Si pogués donar consell
à mi senyora, desd' ara
un consell li donaria.
Mar = Digas!
Lolo = Que tragués la gàbia
de la finestra... Hi apren
la cotorra dels que passan
y van y vénen del ball
poch... cristià, certas paraulas
com li diré? de... la crosta
d' abaix... Ja pot penetrarme!
Mar = Per exemple...
Lolo = Per exemple
mano, sòcia, greta, xota,
romanso, ranxo, raspall.—
Pe = (Ràpit.)

Uf!

(signantse y senyantse.)

Mar = (Id.)

Horror!

Lolo = (Terminant.)

Filustra, flòvia...

(Vá à seguir.)

Mar = Prou, prou!.. Quinas paraulotas
tan lletjas y estrafalarias!

Lolo = Y com qu' es una cotorra
de tant de caletra...

(Agafa la gàvia y à la replica
de la Marquesa la torna à deixar)

Mar = Basta!

Demá en altre lloch posemla
Pobra bestiola estimada!

Estimada, si i per vint,
ni trenta duros la dota.
Es l'últim recort que tinch
del marit.

Pe = (Ves que regalan
els senyors!)

Llo = Jo, jo!
(Tos.)

Mar = Estás molt
constipat, Llorens!

Llo = Bá! un ayre,
senyora Marquesa, pro
crech qu' aquesta nit sens falta
passará

Mar = (Somrient irónica.)
Si: estant cuatre horas

ó cinch de plantó esperantme
guardant el cotxe!... Oh, no, no!
Estás bó de pit encara
y no vull que hi arreplegui
una pulmonia.

Llo = (Grans reverencias.)
Gracias!...
Mi senyora di que té
bon pit... molt bon pit.... molt!

Mar = Basta!
Avuy en lloch teu, faré
venir l'Anton.

Llo = (Fregantse las mans ab dissimulo.)
(Es la ganga
que volia!) Oh! jo, senyora,
(Cortesias.)

no puch permètreli tanta
bondat!...

Mar = (Ab tò carinyós.)
Vés à descansar
tot seguit.

Lolo = Oh! m' fà recansa!
Cuan un no afanya bè 'l pa
que menja, troba amargant la
la farina... 'l treballar
la endolceix pel cos y l' ànima.

Mar = (Pobre!.. Que bons sentiments!)
Pepa...
(Ab tendra reconvenció.)

Pe = (Sens deixar la feyna.)
Senyora...

Mar = (Ab amorosa reconvenció.)

Axó passa

de la mida cosir tant!

A descansar també!.. Apa, apa!

(Llorens s'ha posat á fregar un sillò ab molta furia)

Pe = Me 'n hi vaig sols per cumplir

lo que mi senyora mana.

(Plegant)

Mar = Basta de fregá 'l sillò.

(A Llorens.)

Llo = Sols per cumplir

(Besant)

Mar = (A Pepa)

Gens tancada

deixis la porta del teu

cuarto!

(Signantlo.)

Ella pot despertarse,
pobra nena!...

Pe = No, no passi,
senyora, cap mica d'ànsia.

(La Marquesa 's coloca l'abrich
à l'esquena, Pepa li arregla bé.)

Vágissen, que aquí quedem
nosaltres dos per guardarla.

Mar = Ja ho sabs; allá à mitja nit
recórdat de darli l'aigua
que va receptarli 'l metje!

Pe = Al primé toch de campana
de las dotse, la tindrá.

Mar = Descanso tant en vosaltres
com en mi mateixa.

Pe = Pot
ferho!

Llo = Oh, si!

Pe = Duhem tanta
lley à nostra senyoreta!...

Llo = Oh! es un àngel!

Pe = No; un arcàngel.

(La Marquesa se ls escolta
demostrant satisfacció gran.)

Mar = Oh! tont! – (Que bons criats tinch!

Llo = Si la vejés el seu pare,
mi senyó 'l Marquès del Pou...

Pe = Y Baró de la Font Monsa. –

Mar = Gran creu de Carlos tercer!

(Ho vá alegant ab cert orgull. Los
dos criats s' inclinan ab molta cortesia,
á cada títul que retrau la Marquesa.)

De l'ordre de Calatrava,
ó més del del Sant Sepulcre!
Condecorat ab tres bandas!...
Caballer de duas ordres
estrangeras!... Clau dorada,
y... tan noble, en tots conceptes,
com el més noble d'Espanya.
(Que bons criats tinch!)

(Molt joyosa)

Lolo = Senyora...

(Ha pres un candelabro y's disposa
à acompanyar à la Marquesa,
indicantli estar à sas ordes.)

(Apart à Pepa.)

(Ja m' feya mal l'espinada
de tant blincarme!

Pe = (Ap. à Llorens.)

A mi 'l coll!)

Llo = Cuan tingui à bé...

(Significant que la guiarà.)

Mar = De la sala

no 't moguis; fà l'ayre fret

Llo = Oh!..

(S'inclina y dexa 'l candelabre.)

Mar = Adeu. Fins à la tornada.

(Va y ~~se~~ vé.)

Sobre tot, Pepa, la nena!

(Marcat.)

Com hasta à la matinada

de segur que no vindrá...

Pe = No passi cap mica d'ansia

Mar = (Avantsen.)

(Si: criats com aquestos dos
merexen diné y confiansa.)

=

Escena 4.

Llorens - Pepa.

=

(Després d'una pausa en que 's quedan
com capficats, alsan lo cap, se miran
y van, somrient y fregantse las
mans, al pas de la porta, guaytanse
un al altre, y fentse signos de silenci,
quedan un à cada costat parant la
orella molt atenta: se sent la
fressa de las xurriacas y luego 'l
soroll del cotxe allunyantse. Llavors
Pepa y Llorens tornan al primer terme
dansant y cantant à la sordina.)

Los 2 = Trin, tin, trin, trin, tin trin!

Pe = Vétala aqui cap al ball.

Llo = Si, socia; amor de Marquesa:

Ja ho crech bé que s'hi estará
fins que surti 'l sol!... Tornemhi
vina aquí

(Agafa á Pepa y ballan.)

Tra, la, ra, la!

Pe = Prou! Qu'estrenys fort!

(Demostrant sentirse dolorida.)

Mo = L'entussiasme!

L'engrescament! Eh...

Pe = (Rihent)

Bergant!

Mo = Ja podem fé 'l cop, Pepona;

ja podem, Pepa, cantar:

(Cant)

Libertad, libertad sacrosanta...

(La tos no 'l deixa seguir.)

Pe = Y qu' estás enrugallat?
Lolo = Psé!
Pe = Si tu mal no tinguessis
à las... Com has dit? A las
broncas!...
(Signant lo coll.)
Lolo = Jo? Lo mateix que tú!
Pe = Es à dir que... no estás mal?
Lolo = Que mal? La salut de mi vessa
per tots els cuatre costats
de la presona, Pepeta!
No 'm veus?
Pe = Donchs y 'l constipat
Lolo = Era romanso!
Pe = Y la tos?
Lolo = La tos?... Regla general:

cuan tusso es que tinch al cos
un xiquet massa "de marin"
ho.

Pe = Es à dir que...

Lolo = Anaba à feure
poch à poquet el vi clar
de la senyora Marquesa,
no mes que per ferne un tast,
cuant la sento veni, y... vaya,
casi un got me n'he tirat
à dins!

(Agafa à Pepa per la
cintura.)

Pe = Pillet!

(Separantse.)

Lolo = Ahi van durli.

Jo estich per la novetat!
per lo jove!... Vina aqui,
flor jove del mes de Maig!...

(Torna á abrassar á Pepa y la retè.)

Ja som duenyos de la nit!

Pe = Que hi farem, Llorens?

(Ab coqueteria, baxant los ulls.)

Llo = Ja, ja!

Qui sab si menjabam?

(Mirant y acariciant á Pepa.)

Pe = Fuig!

No pensas sino en menjar!
Vas esguerrar la carrera;
fóras un gran emplayat,
y dels del Consum, que diu
que's menjan 'ls cursacals.

(Se sent altre cop la musica tocant l'habanera de "La Gallina ciega." ó altra d' actualitat. Los dos criats tornan á engrescarse molt.)

Llo = Té! Melicana! Y qu' es caya!

(Moguentse.)

Vaja! aquet ball es la mar

(Se tira 'l sombrero al clatell.)

ab bergantins y brick-barcas

y... Pepa, ja crech qu' estás

com jo, á punt de... tirá 'l dret!

Si: ets capassa y sòch capás

de ballar sobre la punta

d' un punxó el mes repunxant

Pe = (Ironica)

Si: y que m' miressen per sòta!

Llo = Bona!... balla: tinch un plan.

Pe = Canta!

Llo = Eh home?

Pe = Que no ii veus, ximplet?

Llo = Bé: millor

Pe = Que hi hà? Que vols di?

(Pausa. Llorens mira recelós per tots costats, y després, ab cert misteri s' acosta molt á l' orella de Pepa y li fa la seguent pregunta colocantse una má á cada costat de la boca.)

Llo = Anem al ball, Pepa?

Pe = Ah, murri, murri! Es que sabs que hi haurá la méva amiga Llucia!

Llo = (Ab afectada dignitat.)

Pepa... vols callar?
(No m' va mal; es mol frescota!)

Pe = Pro has de saber que hi será
també 'l cosí d'ella.

Llo = Quin?
Perqué noya n' té un moscam
de cosins la tal Llucieta.

Pe = Vull di 'l carrabiné. (M vá
bé; es un xicot molt fresquet!)

Llo = (Admirat)
Carrabiné!... L mes passat
era 'l tal cosí llancero!
Ha mudat de cos?

Pe = Qui, ell? Cá!
Ell no ha mudat de cos; ella
es qui de cosí ha mudat.

Lolo = Que pilla! (Lo dit: m' encera.)

Pe = Eh?

Lolo = Cuyta: Veste á posar

el vestit de seda.

Pe = (Avanthi.)

Hi corro

(S' atura y torna)

Ay, Llorens!

(Descomposta, pasmada.)

Lolo = Qui es?

Pe = Que babaus

som!

Lolo = Perqué

Pe = (Signant lo pabelló.)

Y la senyoreta?

Lolo = Ba! no passis mals de cap!

Dormirá fort

Pe = Vols dir?

Lolo = Si.

En l'interregno d'un ball

à l'altre... que! En l'interregno

d'una part à l'altra part

de rigodons som aquí

y li donem l'aigua

Pe = (Duptant poch.)

Oh!...

Lolo = Es clá,

dona; no passis cangueli!

Pe = Me 'n respons?

Lolo = (Resolut.)

Si.

Pe = Donchs... avant.

Anem á sarau.

Llo = Anem.

(Llorens li dona las mans y la conduheix al aposento d'ell saltant y ballant de puntetas)

Tim, terrerim...

(Ayre conegut.)

Pe = Més baix!

Llo = Téns rahó... Trim, tim, tim! - Buyta si enllestir qu' estich frisant.

(L'ha dexada al pas de la porta. Torna ell al primer terme, recelós fent passos molt llarch y no perdent de vista 'l pabelló.)

=

Escena 5

Llorens.

=

(Després d' haver obert las cortinas y cerciorat novament de que Candida dorm.)

No 's despertará, no! - Ara
á arreglá 'l meu pentinat. -
La senyora m' té amanit
lo que vull... Qu' anirá gras!

(S' assenta devant del pentinador de la Marquesa.)

Sense barbé ó perruquer
tinch lo que m' convé á la má;
pomadas, olis, cosmétichs,
brillantina, polvos... Atx!

(Arrepantingantse.)

Comensem per la pomada?
Violeta!... Axó aroma suau!

Las olors fortas fan... cursi
fan bacallané, fan... criat.
Bé; de criat jo ja n' soch!
Per ço no u he de semblar.
Si semblessem lo que som,
ja no fòram racionals;
l' home que no sembla més
de lo qu' es... que plegui 'l ram,
que no farà pas forrolla
ni que visqui mes que Adam.
Y no 'ls dich res de las donas!
Son meytat de la meytat
de la meytat del que semblan.
En fi: en el mon ja se sab:
al que no es farsant en retgla
me 'l farcexen com un gall.—

Quin prafum!

(Olorant fort)

Fa venir ganas

de menjársen un grapat

de pomada!.. Alsa, salero!....

(Ho diu, omplintsen las mans y desprès los cabells y 's mira al mirall.)

Quin llustre! Semblan cristalls!...

Bó! Un xiquet més... altra capa

de barnis!... Bo: tant se val

que m'hi posi la que queda! -

(S'alsa y 's adelanta orgullós, dantse molt tó.)

Quina xicota podrá

resistirme ab tanta olor?

Axis com las moscas van

à la mel, fins las més mortas
volarán cap al meu cap.
Ay, Llucia! Ja ets peix al cove.
Ay, carrabiner! Ja estás
ben llest! Me sembla que sense
contrabando t'has quedat!...

(Torna à sentarse devant
del mirall)

Passemnos la pinta espessa,
y femnos tupé més alt
que 'l d'un menistre que diuhen
que dos milions vá costar
à una nació: no era Espanya
ey!

Lean = (Desde 'l pabelló)

Ohi!...

(Queixa d'una noya al desvetllarse.)

Clo = (Preocupat è imperturbable.)

Poden entrar

sense cumpliment.

(Remena 'ls trastos dee pentinador.)

Té! Un pot

de coloret!.. Bomba và!...

Polvos d'arros!... Y aquets altres?

Deuhen ser de fideus! Ba!

Ni senyora la Marquesa

dee Pou se sab cultivar!

Miren, miren la jamona!

Tiba! que llarga la sab!

Hont tè l'aygua de Colonia? –

Am = Ohi!

(Id. que avans.)

Lola = Entreu!

(Troba un ampolleta)

Hola! Aqui està

Quin olor!... Non de 'n beuria

un pa tricó!...

(Se 'n inunda 'l mocador.)

Prafum gran!

Prafum dels prafums!...Bebemnos

la que hi queda.

(Ho fà)

Si; aquest any

me caso.

Can = (Id. que avans.)

Ahi, mamá!...

(Mes fort que antes.)

Lola = Ah, macotxo!

La mossa, que ja s' está
desvetllant!.. Lo 'hem ben fregida.
Si acaba de desvetllarse!
Adeu, sarau, adeu, Llucia,
y adeu... lo que hi vá detrás.

Cam = Hi, hi, hi!..

(Somiquejant. Crit mes fort y prolongat.)

Llo = Tornemhi. Porra!
Veuren com no acabará.
En comensant las mocosas,
segúr que no acaban may

=

Escena 6

Llorens - Cándida.

=

(Aquesta sols trau lo cap just per
entre las cortinas que aguanta
per dins en las mans.)

Can = Es dir que 't posas pomada
de la mamá?

Lolo = (Cessant en sa operació y molt conf

(Porra!) Cà!...

No, senyoreta: es que... arretglo...
Faig... dissapte.

(Tanca vivament los calaxos, s'al
y passa á la dreta.)

Can = Acóstat!...

Lolo = (Ay,
la mare!) Jo... senyoreta?
(Parat)

Can = Donchs qui?

Llo = Té... necessitat...

de... mi?

(Avansa, desconcertat, pero molt

respectuos.)

(Ja m' estóm fent figa

las camas y 'l peus ja 'm fan

poma, préssech y... altres fruytas!)

Can = Acóstat!

Llo = (Uf! Dech estar

més roig que un tomaquet!)

Can = Vina!

Llo = (Acostantse mes.)

Jo....

Can = Més!

Llo = (Id. molt poch.)

Més?

Can = (Enérgica)

Si. Qu'ets pesat!

Llo = Molt. (Res pesa com la por.)

(Moments de pausa)

Can = Quin hora es?

Llo = Ara? - Serán...

(Mira 'l rellotje)

Las... deu, tres minuts y dos segons.

Can = Hont es la mamá?

Llo = A un ball; á una reunió de...

Can = Y la Pepa, hont se 'n ha anat?

Llo = A... dormir; sab? A fer nona.
Es tan bonich el descans!
La nit s'ha fet per dormir.

no per... si jo pogués dar
consells à la senyoreta,
diria... torni à acotxaro
al llitet, y...

Can = Calla!

Llo = Callo
(que vol di ull de poll.)

Can = Veuràs.
pòrtam la nina.

Llo = (Quiet.)
(Té nina,
y casi bé s' pot casar!)

Can = Que fàs?
(Irritada.)

Llo = Es qu' ara....

Can = (Mes imperiosa.)

Al moment!

Blo = (Esparverat)

Si, senyoreta... Ja vaig.

Hont deu ser? —

(Busca)

Ah! ja la tinch!

(Pren de detrás d'un moble, en que estaba amagada, una nina enorme de las mes grossas que's construheixen y vá á entregarla á Cándida.)

Can = No; ara no la vull ja

Blo = (Que mona! Eh?)

Can = Vésten!

Blo = (Cumpliment.)

Prou, prou!

Can = No! Atúrat.

Llo = Ja m'he aturat.

(Que monona! Es capás de fer tornar torumba à sant Pacifich!)

Can = (Resolta de cop.)

Vaig à llevarme.

(Deixa anar los cortinatjes y desapareix detràs del pabelló.)

Llo = (Esglayat.)

Com! Llevarse? ... No; qu' es cas!

No u fassi pas, senyoreta!

Seria un gran disbarat!

Fóra una desditxa inmensa!

Un pecat... oh! quin pecat!

No, senyoreta; no 's llevi!

(Suplicant. - Apareix Candida ab pentinat de nit y bata curta.)

Can = Ja no m' llevo.

(Natural)

Llo = (Consternat.)

Oh!...

Can = M.^e he llevat.

–

Llo = (Ay! L' sarau y la Llucia à passejar! Y la Pepa qu.^e está posantse l vestit de seda!... Bona l'hem fèta!)

Can = Veus, Llorenset? M.^e he vestit per apendre bé la décima qu.^e he de dir á la mamá demá, qu.^e es son sant.–

Llo = (De pega estem!)

(Parla, ab lo cap baix, no gosantse
à mirar cara à cara à Candida.)

Can = Y la esperaré
aquí

Llo = (Of!) Però, senyoreta...
no 's desvetlli!.. Dormi al llit!
Miri que passa una fresca!...
Jo, jo, jo!...
(Tos forsada.)
Veu, quina tos?
M'he constipat... Ja ho pot veure!
(Candida está absorta per recordar
be la decima.)

Can = "Deseo de corazon.
(com dihentla à algú.)
que usted, mamá de mi... "Etcétera.

Ja l'apendré poch à poch.--
Uf! Quin mal oló!

(Referintse à Llorens y tapantse l nas.)

Lola = (Ingénua.)

Es violeta!

(Així que acaba de dirho se tapa la boca, penadit.)

Can = (Ab sorna)

Pomada de la mamà?
Ah! li prens, com jo t'ho deya?

Lola = (M'ha atrapat, la mosca-balva!)

Can = Llorens...

(Ab altre to, entre imperiosa y suplicant.)

Lola = Mama?

Can = Divertexme!

Fésme passar bé la estona!

M' aburresco!

(Vá escenari amunt y torna després.)

Llo = (Y jo!) No pensa,

senyoreta, qu' es molt tart!

Can = Distreume, ó ploro!

(Donant un cop de peu fortíssim.)

Llo = (Assustat y vivament.)

Oh, no! A veure!

Donguim la maneta... Aixís!

(La pren per la ma y va cantant

y marcant.)

"Sant Joan de las Canadellas"

(Ab cantarella de noy.)

Can = No, no! No m' agrada.

Lolo = (Id. que avans.)

"Arroz

con leche; quiero casarme..."

Can = Tampoch! Tampoch!

Lolo = (N'hi ha per pèrdres!)

(Id.)

"Cuan jo m' posaba..."

Can = No y no!

Lolo = "La cotilleta..."

(Seguint.)

Can = No!

(Id.)

"Feya..."

Can = No!

(Ab gran energia, tornant à picar ab el peu - Pausa.)

Llo = Vaja, donchs: "Caball fort.

(Se posa encorvat del tot, las mans apoyadas sobre las cuxas.)

tente fort..." (Senyor, paciencia!)

"Si caus, digas..."

Can = (Parada, contemplantlo.)

Tonto!

Llo = No!

Digas "faba!"

(Marcat)

(Pela aquesta!)

Can = No, no; tampoch vull jugarhi

(Ho diu impacienta y donant una empenta, pero suau, á Llorens.)

Llo = Vol jugar, donchs?...

(Ja cremat.)

Can = (Ab molt afany.)

A qué? A veure!

Llo = A las rapas? A la marra?

Can = Qué es axó?

(Disgustada.)

Llo = (Repensat.)

No; era brometa!

Son jochs que encara no son prou... aristrocàtichs. (Bestia de mi!)

Can = (Ocurrentli una idea.)

Ah! Jugarem "á las compras!"

(Pica satisfeta de mans y 's dirigeix cap al fondo.)

Llo = (Quin mal vitxo es la noyeta!)

Bè; qué es axó de las compras?

Can = Ah! no u sabs?... Veurás; assèntat.
Ja torno tot de seguit

(Và corrents al fondo y desaparcix per la porta de sortida.)

=

Escena 7.

Llorens tot seguit Càndida.

=

(Lo primer sentat.)

Llo = Ara diguenli y digueume
hont se 'n vá? Oh! y Llorens, no 't mogas,
que si vé y troba deserta
la teva plassa de... bobo
de comedia ò de sainetas,
es capás d'armá un xivarri
que 'l sentin à la plasseta

de .. 'M fas tornar mico, pero
jo 't tornaré al llit, mustela!

(Compareix Càndida ab una sombrilla oberta, fentse ayre molt seguidament ab un vano, y duhent al coll un mocador gran y al bras ó à la mà un petit sach ab cadena. Coqueteja va depressa ab passos petits y 's dóna importancia.)

Càn = Uy! Quin calor!.. Ay! jo esploto!

(Parla, fingint un poch la veu.)

Lolo = (Aixi esplotessis de veras!)

Can = Bon dia, senyora!

Lolo = Jo?

Can = Si: ets la duenya de la tenda.

Lolo = Ah! Es dir que, de cop y volta, d'home m'he tornat famella?

Can = Comenso altre cop - Bon dia y bon any senyora Adela.

(Ab solfura.)

Llo = (Ara m' diu...) Senyora, jo
soch molt servidora seva.
(Si sabesses com m' empipas!)

Can = Voldria 'ls sombreros veure.

Llo = Quins sombreros?

Can = Clà: els que ven
vosté!

Llo = Ah! jo vench?... (Santa Tecla,
advogada de pianistas
y d' organistas d' iglesia!)

Can = Ensenyim sombreros... Vamos!...
Cuyti, dona! No vol vendre?...

Llo = (Ab veu grossa)
La botiga es tancada!

Can = (Ab veu natural.)

Obra

ó ploro!

(Amenassant)

Llo = (Esglayat.)

Crich, crach!

(Signe d'obrir ab clau.)

Ja está oberta!

Can = Vull un sombrero elegant.

¿ab? De color de mantega.

La mantega es el capritxo

que tinch jo desde soltera.

Llo = (Bona mantega 't daria!)

Can = Com surto demá, qu' es festa,

á passeig ab mon marit!...

Llo = (Son marit!... Mocosa!)

Can = Tréguinme.

Clo = De marits?

Can = Si... Vull dir, no;
de sombreros.

Clo = (No sab que ferse.)
Pro...

Can = (Ab altre tò de veu.)
Fés veure
que ni treus... Vol provarme aquet?
(Càndida li entrega la sombrilla que ell tanca y guarda en la ma.)

Clo = A...quet?
(Rabiós.)
Prou!
(Posa las mans en lo cap de Càndida y apreta figurant colocarli un sombrero.)

Can = (Separantse y arreglantse 'l cap.)

Can = Ay! com apretas!

Lolo = Com no entraba! (Quina ràbia!
Si siguesses filla meva,
t' emportabas una dursa!...)

Can = Ay!.. que bé m' cau! Ni la Nieves!

(Ha anat al mirall y ara torna à passejar ab estraordinari coquetisme)

Al veurem axis pel Parque
caminant ò en carrétela,
els pollos, que van muntats,
torsorán el cap per vèurem;
els pollets, que van à pata,
me dirán, prop de l' orella,
cosas que m' farán sortir
dos rosas à las galtetas.
Las mamás dirán: "Que mona!"

- fent la boca menudeta
com saben fer las mamás -
"Ojalá fos filla meva!"
Y las pollas... oh! las pollas
han de florirse d'enveja.
Quin sombrero!.. Que preciós!
Que bé, que bé m' cau, Adela!

Lolo = (Jo sí que caich, pro es de fástich!)

Can = Ara á tu 't toca: comensa.

(Candida dóna á Lolorens lo ram, mocador, etc.)

Lolo = Qué vol dir?

Can = Bé 's compren prou;
qu' ara hem de ferho á l' inversa.

Lolo = Com?

Can = Si: tu ara ets la senyora

y jo sòch la botiguera.
Vens? Ja m' assento; tu véns
y... lo que vols mercadejas

(Va á sentarse en lo silló de la dreta.)

Llo = És dir qu' anem á jugarhi
tota la nit?... Jo tinch feyna...

Can = Cuyta, que t' espero... cuyta!
(Ho diu picant ab los dos peus
y molt depressa.)

Llo = Vaig, vaig!

(Atemorisat.)

(Es la pena negra!

Oh! y 'l ball será tancat,

(Parat)

si dura la farsa aquesta!)

Can = Vamos!
(Crit fort é imperiós - Llorens, se
posa mal colocat, lo mocador al
coll, obra la sombrilla, y avansa
cap á Cándida ~~no~~ se ~~t~~ inu

mancant ab ayre grotesch.
Candida no se 'l mira fins
tenirlo devant.)

Llo = (Ja estich ben posat!)

Can = Ja, ja, ja, ja! -- Vaya, treute
(Alsantse y tornant á sentarse)
aquet mocador del coll.
(Llorens lo dexa anar.)

Llo = Bon dia, senyora... Petra.
(Ab veu afeminada y gangosa)

Can = Uy, quin nom!

Llo = Senyora... Pona

Can = Quin altre!

Llo = Vull dir Quiteria.

Can = Prou, prou, prou. No 'n digas cap.

Llo = (A enfadarse ja comensa
(Es lo que jo vull!) Bon dia.—

Can = Oh!... Entri, senyora Condesa!

(Molt obsequiosa)

Clo = (Ja soch la filla ó la dona

d'un cóngre! Renoy!)

Can = Que bella

Y fresca aquet demati!

Clo = (Molt fresch, molt!) Vosté m'obsequia

(Ab quin gust me fumaria

un puro!)

Can = Que li puch vendre,

senyora Condesa?

Clo = A... mi?

(Ab veu natural.)

Cuatre del axut: canela!

(Veu grossa)

Can = Qu'es axò?

Lolo = Ah! no 'n té? .. No?

Estiga bona, mestressa.

Me 'n vaig â ca la Gravada,

que 'n dónan d'aquell qu' engresca!

(Ja l'amohino! Aixó es axó!)

(Va â l'ultim terme. Candida s'
alsa vivament, corra à deténirlo, l
fa tornar al primer terme y 'l reté.)

Can = Hont vá, senyora, ab tal pressa?

Lolo = Vaig... à buscá 'l meu senyor,

qu' à la Bocaria espera

(Fá moviments per dispondres.)

Can = Y... de que fá 'l seu marit?

Lolo = De... metje: diu molta pressa

(Nous moviments.)

Bona nit

Can = Fássil entrar,

perque... tinch molt mala vetlla.

Ay!

(Ho diu decantse anar lànguida en lo balanci, fingintse malalta.)

Llo = Deu meu!

(Acudint á ella, esparverat.)

Can = (Natural y rihent.)

Tonto!... si es per broma!

Es per jugá una miqueta

al "metje y á la malalta."

Llo = Un altre joch nou? (Ay, Pepa!

No ns dexa en tota la nit.)

Permétim ja, senyoreta,

ferli observar...

Can = (No fent cas de Llorens; ab veu de malalta.)

Ay!... Per fi,

ja ha vingut, doctor Silvestre!

Lolo = Oh! permeti...

Can = (Id que avans.)

Estich avuy

nerviosa d'una manera....

Tinch mal de cap... mal de cor...

mal d'estómach... mal de fetje...

mal...

Lolo = Bé; tant se val que diga

mal de totas las maneras.

Can = Si, don Silvestre...

Lolo = (Ressentit pel nom.)

Eh?...

Can = Si; tot

me dol, me fa nosa y pesa!

(Cada vegada mes decadent y com ensopintse.)

Lolo = (Aprofitem la ocasió!)

A veure; ensenyim la llengua...

(Candida ensenya la llengua al criat.)

Molt blanca, molt carregada...

a veure 'l pols!

(Li pren.)

Quina ardencia!

Quina furia!.. Axó no es pols!

Es un foch, una caldera

de vapor... Es el Vulcano;

la Macanista Terrestre

y Maritima!

Can = (Va ab los ulls tancats.)

Y donchs... diga;

qu' haig de fer?

Lolo = (Ab formalitat molt cómica.)

La... cosa es sèria!
No son bolados!... Precisa
que 's fiqui al llit molt depressa
Ca = (Ja m' ho pensaba!)
Llo = (Ja 't tinch!)
Can = Ay, doctor!
(Deixant caure 'l cap sobre 'l respaldo.)
Llo = (Molt prop d' ella.)
Qué?..
Can = Ay senyor metje!
Quina son!... Quina s...
Llo = (Si: tot
es son... Res mes. Cultivemla.
(Ho diu posantse á gronxar
á Càndida - Canta.)
"Que li darem á la noya de casa?

Que li darèm que li sàpiga bo?...
Pansas y figas y nous y olivas,
mel y mató que n' es cosa melló."
(Procuran convèncers de que Càndida s' ha ben adormit, y la conduheix, carregantse al sillo al llit. Mentres ho vá fent recita lo seguents versos, suposantse dirigirlos á algú. Desprès torna ab lo balanci buyt, colocantse seguidament en lo mateix lloch que avans ocupaba fent la exclamació

No, doctor, no: res d' acibar,
qu' es amarch; fa de mal pendre!...
Dormint bé 's adobará
(La vá portant.)
nostra bona senyoreta! -
Com pésa!... Ni que fós plom!
Casi bé, 'ls brassos me trenca! -
Gracias á Sant Patantum,

qu' es un sant de tanta flema!

=

Escena 8.

Llorens — Pepa.

=

(Aquesta vá ab vestit de seda forch,
mocador al cap y corbata vermella.)

Pe = Vaja! Estás á punt, Llorens,
d' aná al Ball?

Llo = Xit!

Pe = Que hi há?

Llo = Xit!

La mossa s' ha despertat;
del seu pabelló ha sortit
y m' ha fet fé 'ls puxinel-lis.

Pe = Ja, ja, ja!

(Rient baix.)

Lo = Sí! Riuten, riu!

Tots, tots els papers de l'auca
m'ha fet fer y.... 'ls rodolins.
Uf! quin tipo de fàstich, sòcia!
Si dura tan sols un xich
més, estich cert que rebento
com una cigala. Tinch
un duró encara!...

Pe = Y donchs?...

(Signant que no hi ha remey.)

Lo = No!

Ja s'ha tornat à dormir,
y dorm fort.

Pe = Sí?

Lo = Te 'n responch.

Pe = Donchs... au!

(Indicant que poden anarsen)

Lolo = Espera!

(Coloca un peu y després l'altra en lo silló de l'esquerra, y ab lo mateix drap ò bayeta que l'ha fregat, se frega las botas dexanlo estar despres en lo mateix silló.)

Puc lluhir
de cap y peus, Peponeta,
com la moneda de cinch
raps que demà 'ns donarà
la senyora havent sentit
los dias que li daré
en vers que m'he tret d'aqui.

(Lo front)

Pe = Sabs fer versos?

Lolo = Prou!

Pe = (9 versos.)

Llo = Ja n'he enviat mes de vint
a la Campana de Gracia.

Pe = Y te 'ls hi estampan?

Llo = No; m' diu
sempre al ultim, ab aquellas
lletras que semblan mosquits:
«Vosté té disposició.»

Pe = Disposició? Perque, fill?

Llo = Aixó no m'ho diu, filleta!

Pe = Llavoras potsé vol dir
que tens disposició per...
tirá un carretó.

Llo = Infelis!
No u creguis!

Pe = Bé: vingan versos.

Llo = Escolta que son bonichs:

(Recitant ab enfassis.)

"Mi senyora apreciada,
passi 'l dia qu' es el seu sant,
ab una facilitat molt gran
y molt ben vestida y ben menjada"

Pe = Molt bé; pró anem que 'l temps passa,
Llorensó.

(Ara es Pepa la que coloca 'l peu sobre un silló per arreglarse el tirant de la botina.)

Llo = Quin peu nes xich!
Tapa, Pepa, tapa aviat!...
Pero no; espérat, que vinch
á ferthi pessigolletas
ab la punta d'aquet dit.

(Lo petit - Hi va y Pepa l'aparta.)

Pe = Fuig, Ximplicio Vardagon!

Llo = Casi bé m'he engelosit

del llancero!

Pe = (Rihent)

Eh! Del llancero!

Llo = Bé, no; del guardia - civil.

Pe = Ja, ja!

Llo = Del carrabiner!

Tot es malicia!

Pe = Pallin!

Retapallin! Tu 'l que vols

es desbancá al tal cosi

per quedarte ab la Llucieta!

T'he vist, maco! -- No es axis?

Llo = (Rihent)

Que la saps llarga!.. Lo que vols

tu es que 't desbrossi 'l camí
per poder ser malitronxa!
T' he guipat, prenda! T'he vist!

Pe = Jesé!...

(Intencionada.)

Lolo = Es clá; axó de las Aduanas
dóna tant!... Pero axó si;
viva la moralitat!
Viva la...

(Se sent sota la finestra, un animnat toch de guitarra en compás precipitat.)

Pe = (Alegrament sorpresa.)
Ah!

Lolo = (Maliciosa.)
Calla! Has sentit?
(Pepa ajup 'l cap y 's senta mitj avergonyida y mitj estarrufada.)

Pe = Be! y qué? Es en Xanxas!

Lolo = Ah! es ell?

El carrabiner?

Pe = Ell: si.

Lolo = Sabs que rasca molt bé 'l sòcio?

Pe = (Satisfeta.)

Psu!...

Lolo = Prenda, têns porvenir!

Si 'l pendre bultos no dóna,

pot dexá 'l cos sens perill;

que 's fassi cego y que vengui

romansos.

Pe = Vaja: Enllestim.

Lolo = Ah carrabinera!

Pe = Ah Lolucin!

Lolo = Guillem!

Pe = Guillem!

(Se donan la mà)

Lolo = (Marcant poch à poch ab recel.)

Kit!...

Pe = (Id.)

Kit!....

Lolo = (Id.)

Kit.

Pe = Poch à poch! (~~Id.~~)

(Ab veu casi imperceptible.)

Lolo = Poch à poquet!

(Id.)

Pe = No ï mou!–

Lolo = No!... anèm!...

Escena 9.

Dits - Càndida.

=

(Surt vestida de color de rosa. Va de curt.)

Can = Alto aquí!

(S' interposa. Consternació en los criats. A Colomeus li cau lo barret, á Pepa el vano.. Pausa.)

Pe = Senyo... reta.... -

Colo = Seny... o... reta....

Pe = Qui l' ha vestida? Que vol di axó?

Can = M' he vestit jo sola

Pe = Oh! fassi, doncs, el favor d' entrá, y la despullaré

Can = Tuturutú!... Res d' axó!

(Petita pausa)

Vinch ab vosaltres.
(Resolta.)

Colo = Com?

Pe = Que?

(Los dos Criats se miran y ella dirigeix alternativament y maliciosa los ulls de l'un à l'altre.)

Ban = Sembla que veniu de l'hort:
No hi ha mes com, ni mes que:
no hi hà mes que ni mes com,
sino que veig que us n'aneu
y... vinch ab vosaltres dos.

Llo = Criatura desbaratada
com el vi cristià: sab à hont
intenta anar?

Ban = Prou! Al ball;
es di: à sarau: aquí prop

Pe = Al ball, diu? Jesus, Maria!...

(Fentse creus.)

Llo = Y Joseph!

(Id. que Pepa.)

Can = Je, je!... Que n' son

(Ab molta picardia repicant ab un peu à terra.)

de ximplets y d' embusteros!

Lolo = Nosaltres?

Pe = Jo?

Can = Tu n' ets molt, Pepa

Pe = (Desconcertada.)

Perqué?

Can = Perque portas

el vestit de seda fosch

que 't và donar la mamá

pel meu sant? Vamos!... respon!

Perque 'l dus?

Pe = (No sab que dir.)

Per...

Lolo = (Ab gran aplom.)

Per anármen

al llit. Bé es prou clar!

Can = Si! Prou!

(Se sent altre cop la guitarra ab mes vivesa.)

Sentiu? Él de la guitarra,

que la rasca ab tant furor!

Llo = (Animal! Bruto!) Es... un lladre,

senoreta! Fa la por!

Vol robar las noyas macas

que surten... No surti, no!

Vosté es molt maca y molt noya

de sa casa... com som tots

Vésten, lladre!

(Estoreja.)

Pe = (Exint á la finestra.)

Vesten, vesten!

La noya es maca y no 's mou!

Can = Que hi tenim poca de solta!
Que us pensen qu'encara soch
tan nena perque tinch nina?
Axó es un capritxo dols.
Ja sé tant bé com vosaltres
qui es el galan trovador
que toca al carrer aquexas
seguidillas ó 'l que son.
Es....

Lolo = Qui?

Pe = Qui?

Can = (Marcant be el ..ra)
El carrabiner.

Lolo = Com?

Pe = Que?

Can = Tornemhi ab el com

y ab el que! Son ben pesats,

fills meus! Que us pense que dorm

sempre aquell que s' está al llit?

Lolo = (Ay!)

Pe = (Ay!)

Can = Jo hi era, pero

he escoltat, us he sentit

y... Anem á sarau, xicots!

(Agafa un per cada brac á

Llorens y á Pepa.)

Lolo = (Declamat.)

A un sarau de criats y raspas

la marquesetा del Pou?

Jamay! No podem permetrho

senyoreta! Es cas d'honor,

y.... l'honor es lo primer

sempre...que no es lo segon

Can: No? Donchs també ploraré.

Lolo: No faltarán mocadors

per aixugarli las llàgrimas.

Pe: Ni té de faltar sabó.

Can: (Picada.)

Ah! si?... Be! Està bé... Molt bé!

(Ara ab enteniment forsat.)

Adeu, Pepa!... Llorensó...

adeu!

Lolo: (Saludant.)

Senyoreta....

(Pepa s' inclina també.)

Can: Adeu!

Divertiuvoshi allá molt!

Jo... me n' aniré à dormir

(Ho diu fingint resignació completa.)

Llo = Ah!....

(Molt alegre.)

Pe = Ah!

(Id.)

Can = Pro ab una condició.

Llo = Digui....

(Mostrant estar disposat à tot.)

Pe = Digui...

(Id. id.)

Can = (Com qui no diu res.)

Que... cuan vingui

la mamá, li diré tot;

(Moviment dels criats - tra rapidament.)

que 'l criat se li beu el vi;
que li gasta las olors;
que la criada...

Pe = Basta!

Llo = Y sobra!

Ca = Molt bona nit, Llorensó!

(Va dirigintse al pabelló.)

Bona nit, Pepa!.. Me 'n vaig
à dormi

Llo = Atiuris!

Ca = (Parantse, pero ab indiferencia.)

Que vols?

Llo = (Ap. à Pepa.)

(Ya qu' estem perduts...

(Du à Pepa al 1er. terme.)

Pe = (Id. à ell.)

Que? Digas!

(Bàndida và acostantse poch á poch als dos criats que 's fan las preguntas d' esquena á ella y molt preocupats.)

Lolo = Empontemsela tots dos?

Pe = ¿Vols dir?

Lolo = Si; podrá mirar com ballan!...

Pe = (Al recansa) Oh!...

Lolo = Y dá algun tom y tot! El ball desarrolla!

Pe = Si: ademés apendrà mon; experiencia...

(Diàlech ràpit.)

Lolo = Irà formantse.

Pe = Evitarà tentacions.

Lolo = Just!

Pe = Y si demana beure?

Lolo = Li farem pendre un xarop

Pe = Ja està dit, noy.)

(Pepa y Llorens se tomban, Càndida s' gira d' esquena à ells y s' dirigeix cap al pabellò.)

Lolo = Senyoreta....

Can = (Girantse.)

Qué?

Lolo = Ja pot venir, si vol.

Can = (Ja m' ho pensaba!) Oh! es tant tart!...

Pe = (Ara s' fà pregar)

Can = Y no

sé si dech.... si puch...

Lolo = Ongresquis!

Pe = Si, senyoreta: d' un cop

animis y anemhi...

Cau = (Escrupolosa.)

Oh!

Lolo = Vaja!

Sent la música? Oh que bo
es el ballar!... Y que tocan
americanas d' alló!

(Acompanya sas esplicacions ab moviments de cos adecuats als balls de que parla.)

Y polkas... uy! quinas polkas!
y uns schotis y uns rigodons
y uns llanceros!.. No llanceros:
carrabiners es mellor.
Oy, Pepona?

Pe = Bretolet!

Lolo = Ja hi estem anant.

pa

Can = Tan sols

per donarvos gust hi vinch:

no per ganas.

Pe = Bé 's ven prou!

Can = (Impacienta)

Apa, apa! Depressa!

Llo = (Ho veig:

no hi vé per ganas. Cá! No!)

Pe = Anem.

(Dant el bras á Càndida.)

(Tornantne ben d' hora,

(Ap. á Llorens.)

no havem de tenir cap por.

La senyora no haurá encara

vingut de la reunió.

El séu ball 's acaba tart.

Lolo = No hi ha perill.)

(Ap à Pepa. - Càndida dóna l' altre bras à Llorens, que li ofereix, quedant la noya al mitj.)

Can = (Saltant molt alegre.)

Trom, lom, trom!

Lolo = No 's dirá que no cuidem

de la sèva educació.

Qué fem poch per ella!

Pe = Y tant!

Can = Y que son pesats, minyons!

Llo = Torno à veurho clar: no hi vé

per ganas.

Can = Cap al ball, com

la mamá! Seguim l'exemple.

Tereróm, terrereróm!

(Van cap al fondo y al anar à sortir, puntejant tots tres. Pepa 's para de sopte.)

Pe = Ay! Y la clau per entrar
desprès del ball? La sab?

Llo = No!...

Pe = Ah! ja m' recorda: Es dormint
del escalfa panxas
(Signantlo.)

Llo = (Desprenentse y ràpit.)
Doncs
à agafarla tot corrent.
Passen... Ja us seguexo jo...
(Pepa se 'n và duhent mitj abrassada
à Càndida. Las duas corrent.)

Com corran! Semblan dos llebras
sorpresas pel cassador.

Escena 10.

Llorens.

(Busca en l'escalfa panxas, despres en los sillons, cadiras, etc. Registrantho tot.)

Clau, clau; vina, vina, vina!
Clau, clau; vina, vina, clau!
Ni sobre, ni sota!.. Hont es?

(Dona passos llarchs en totas direccions)

Me fará desesperar!...
Hont dimoni l'ha ficada?
Clau esquerpa!... Oh! foradat
no es el sostre!.. He de trobarla.

(Buscant ara per sota 'l tapete.)

Mireu qu' axó es ben estrany!

(Desesperat, corra á la finestra, s'hi aboca y crida.)

Pepa!..eh! Pepa!..Deu t'ampari!
Al ball acaba d' entrar
dant el bras á aquell mussol

del carrabiné... He fet tart...
Hi veig...

(Al moment en que và à surtir, se sent l'espetech d'unas xurriacas y la fressa d'un cotxe acostantse.)

Fressa de xurriacas!

(Torna à sortir à la finestra y à mirar à fora.)

Ay!.. Un cotxe!... S'vá acostant!—
S'acosta mes... Ja es aquí!—
(S retira de la finestra tancantla ab furia.)
Uf! Macostxo!... Hem ben negat
l'ali-oli!... Es la senyora!—
La senyora! y l'altra allá
à un saran de patacada!
A mi si que bon saran
de patacada m'espera!

¡Quin escandol!... ¡quina mar!

Mar = (Dins y al lluny.)

Anton, ficals à la cuadra
tot de seguida 'ls caballs.
Ja no m' moch mes.

Lolo = A mi di
que m' hi haurian de ficar
dintre la cuadra!

(Recorra la escena en totas direccions, no sabent lo que li passa, mira 'l llit.)

Ah! el llit vindo!
¡Quina idea!.. Si: ja està.
M' hi fico jo... M tapo bé,
y la senyora ó creurà
qu' es la noya....

(S fica al llit.)

Santa nit!

Fins al vall de Josafat!

(Diu aquest ultim vers estant ja caigudas las cortinas. Torna à sentirse la orquesta del sarau tocant una americana.)

=

Fi del acte primer.

1006267206